

Optagelsesprøve 2023

Bacheloruddannelsen i arkitektur

Lørdag den 13. maj kl. 9.00 – 17.00

9.00	Velkomst Opgave 1 introduktion
13.00	Opgave 2 introduktion
17.00	Aflevering

BEDØMMELSESKRITERIER

Din indlevelse

Når vi som arkitekter udvikler rum, er de som regel tænkt til vores fælles hverdag. Vores arkitektur sætter rammen om de måder, vi lever, arbejder eller på andre måder interagerer med hinanden på. Arkitekturen muliggør – og kan også nogle gange forhindre – forskellige måder at leve på. Vi ser på din indlevelse i andres måder at bruge, bebo og forstå rum på, og hvordan dette præger dit skabende arbejde.

Din rumforståelse

Vi ser efter det, vi kalder ”rumlig forståelse”. Det er vigtigt, at du har en fornemmelse for, hvordan et rum opleves og er opbygget. Det handler blandt andet om hvilke bygningsdele og materialer, rum består af og hvilke geometriske former og volumener, et rum eller rumforløb er opbygget af. At registrere og forstå bevægelser igennem rum; vekselvirkningerne mellem forskellige typer af rum; og den måde, rum organiseres i bygninger – som igen danner rum i byen eller landskabet – er alle vigtige grundlæggende forståelser i faget.

Din analyse

Arkitektur er et komplekst fag, der inddrager informationer og arbejdsmetoder fra mange andre discipliner. Vi er interesseret i, hvordan du analyserer information, krav og inspirationskilder i form af tekst, tegninger og billeder. Det vil sige din måde at forstå og fortolke dét, du iagttager. Vi er interesseret i at opdage, hvordan du i din analyse omsætter idéer og konkrete forhold til andre og større sammenhænge.

Din formidling

Vi bruger mange forskellige medier, når vi udvikler og kommunikerer arkitektur, både digitale og analoge. Tegninger og modeller er ikke kun værktøjer til at udvikle men også til at forklare hvilke ideer, man har. Vi vil se på, hvordan du bruger tegning, model og fotografi til at formidle dine tanker og de rum, du udformer. Vi ser også på din evne til at udvælge noget bestemt, for eksempel når du tager et billede. Eller når du bestemmer dig for, hvad der skal med på en tegning, og hvad der skal udelades. Dine valg betyder noget.

OPGAVE 1: 'FLUGTHISTORIE'

Baggrundsmateriale:

En historie, der beretter om en flygtnings vej, se s. 7-8.

En tegning af den japanske arkitekt Wajiro Kon, som viser en persons ejendele i en tegning. Se tegning i stort format på s. 6.

Billede 1 Wajiro Kon, Tegning af en persons ejendele, Fukagawa/Japan, ca. 1925

Denne opgave handler om at leve sig ind i andre menneskers levevilkår. Indlevelse er en vigtig forudsætning for at kunne tegne rum, der bruges og bebos af mennesker. Forståelse og indlevelse kan oparbejdes gennem interesse for menneskers rumlige erfaringer, for eksempel hvordan de bruger møbler, genstande, tøj og redskaber som alle er ting, der danner et vigtigt bindeled mellem mennesker og arkitektur.

I 'En flugthistorie' kan du læse om en flygtning, Shirin, og hendes vej fra Afghanistan til Tyskland, og om de stationer, transportformer og udfordringer, som Shirin oplever undervejs.

Du skal forestille dig og tegne to af de rum, der fortælles om. Du skal tegne én perspektivtegning fra hvert af de to rum, set fra Shirins perspektiv.

Vedhæftede tegning fra 1920'erne er lavet af den japanske arkitekt Wajiro Kon (1888-1973), der var interesseret i de ting og sager, som personer bebor rum med. Kon opstiller en persons ejendele, ordnet efter husets rum og funktioner.

Inspireret af Wajiro Kons tegning skal du tegne alle de ejendele, som den flygtende Shirin ankommer med. Tegningen skal være organiseret, så den viser de enkelte genstandes værdi og vigtighed for ejeren. Du behøver ikke at tegne personen selv. Teknik og tegneredskaber må du vælge frit.

Vedlæg udvalgte skitser fra din proces.

Bedømmelseskriterier:

Din indlevelse og din formidling

Værktøj og redskaber:Udleveret:

3 ark papir A3, 120g

Skitsepapir (kopipapir)

Medbragt:

Tegneredskaber efter eget valg; fx blyant, farveblyant, akvarel, pastelfarver.

Aflevering af opgave 1

I alt 6 ark:

2 ark A3 med hver én tegning af et rum, der fortælles om i artiklen (A3, 120 g)

1 ark A3 med en tegning af den flygtendes ejendele (A3, 120 g)

+ 3 sider udvalgte skitser fra din proces (skitsepapir)

Alle ark skal tydeligt påføres dit deltagernummer og opgavenummer

OPGAVE 2: KONSTRUKTION

Denne opgave handler om at bygge en konstruktion og at skabe et rumforløb.

En konstruktion er en sammensætning eller sammenføjning af flere elementer, som til sammen skaber en helhed. Når man konstruerer, er man optaget af materialernes egenskaber i forhold til det, man gerne vil have at konstruktionen skal kunne. For eksempel er nogle materialer gode til at tåle tryk, mens andre er egnede til at tåle træk; nogle materialer er solide og andre er mere fleksible. Nogle materialer er velegnede til bestemte konstruktionsformer, f.eks. ved at folde, sammenflette, støbe eller væve dem. Man er også optaget af, hvordan de forskellige materialer virker sammen, f.eks. kan man bruge nogle materialer til at forstærke eller støtte andre materialer.

Et rumforløb er en sammenhængende række af rum, som har forskellige kvaliteter; det kan f.eks. være en række af rum med en tydelig overgang mellem de enkelte rum; det kan være rum af forskellig størrelse eller form; det kan være rum, som er forskellige ved at nogle er mere åbne og andre mere lukkede.

Konstruktion

Du har fået udleveret sand, pap, pinde og snor til at bygge med, og du har selv fire sten med. Det er valgfrit, om du vil bruge pinde og snor – øvrige materialer skal bruges. Du må ikke bruge andre materialer end dem, du har fået udleveret og de fire medbragte sten. Det vil sige, at du ikke må bruge f.eks. tape eller lim.

Af pappet skal du konstruere en beholder til sandet. Beholderen placerer du på et underlag af pap. Underlaget skal være større end beholderen. Sandet fordeler du i og udenfor beholderen.

Herefter skal du lave en konstruktion af træpap, de fire sten, og (valgfrit) snor og pinde. Konstruktionen skal hvile på underlaget og/eller beholderen og må ikke hvile på bordet uden for underlaget. Konstruktionen skal være sammenhængende.

Overvej og afprøv gerne forskellige organiseringer og sammenstillinger af de forskellige dele af konstruktionen i forhold til hvilken type af rumforløb, som du gerne vil skabe. Afprøv det gerne både i model og i skitser. Modellen er et arbejdsredskab og må gerne bære præg af at have været brugt i forskellige opstillinger og sammensætninger, snarere end en færdigt udseende model.

Tre tegninger

Forestil dig at den ene del af konstruktionen er et socialt rum, og at den anden del af konstruktionen er et privat rum. Der er en forbindelse mellem de to rum. Du skal tegne følgende tre tegninger med farveblyant. Tegningerne skal være udført udelukkende med farveblyant og det er op til dig, hvilke og hvor mange farver, du bruger.

- 1. ark: Tegn Konstruktionen set fra siden, så du ser ind i alle rummene på samme tid (opstalt). I denne tegning tegner du de omgivelser, som du forestiller dig at konstruktionen er placeret i.
- 2. og 3. ark: Forestil dig, at du er inde i konstruktionen. På hvert sit ark, tegn det sociale rum, som du ser det indefra og det private rum, som du ser det indefra.

Bedømmelseskriterier:

Din rumforståelse og din analyse

Værktøj og redskaber:Udleveret:

Sand, træpap, snor, pinde, skitsepapir

Medbragt:

4 sten som hver især ikke er større end at du kan have den i hånden.

Hobbykniv og skærelineal.

Farveblyanter.

Aflevering af opgave 2

Du skal aflevere konstruktionen stående på bordet og alle ark med tegninger i en stak ved siden af. Alle tegninger skal tydeligt påføres dit deltagernummer og opgavenummer

Tegninger til aflevering:

I alt 6 ark:

1 ark i størrelse A3 med en tegning af konstruktionen set fra siden med omgivelser (A3, 120 g).

1 ark i størrelse A3 med en tegning af det sociale rum set indefra (A3, 120 g).

1 ark i størrelse A3 med en tegning af det private rum set indefra (A3, 120 g).

+ 3 sider udvalgte skitser (skitsepapir).

En flugthistorie

Shirins flugthistorie er skrevet af optagelsesudvalget baseret på uddrag af artikler om emnet samt egne samtaler med afghanske asylsøgende i flygtningelejren Traiskirchen i Østrig i 2015 og 2022.

Shirin er den yngste af tre søstre i en familie bosat i Afghanistans hovedstad, Kabul. Hun har lige afsluttet sin ungdomsuddannelse og vil gerne være læge. På grund af den nye afghanske regerings regler har hun som kvinde ikke mulighed for at tage en uddannelse.

Hendes far er advokat. Hendes mor er også uddannet advokat, men er nu hjemmegående. Faren har længe været i radikale religiøse gruppers søgelys på grund af sit politiske engagement. Sidste år forsvandt han og ingen i familien ved, hvor han opholder sig. Shirins mor og søstre frygter for hans skæbne og er også bekymrede for hvad der kan ske med dem selv.

Familien har besluttet at sende Shirin ud af landet sammen med hendes jævnaldrende fætter, Reza for at få dem i sikkerhed og for at give dem muligheden for en bedre fremtid. Planen er at de tager til Tyskland eller Sverige hvor de har familie, der har opnået flygtningestatus. Shirins familie har betalt en menneskesmugler for at få dem til Tyrkiet og Shirin og Reza har et pengebeløb som svarer til flere års indkomst for familien med for at kunne betale for overfarten mellem Tyrkiet og Grækenland.

Deres rejse begyndte fra en helt almindelig busstation som også bruges til helt almindelige busrejser. Faktisk lignede det første stykke af rejsen en almindelig tur med en minibus med 18 passagerer, masser af bagage, åbne vinduer og høj musik. Da det var blevet mørkt og de var ude i ørkenen skulle de skifte til en ny bus som via grusveje kørte dem til en udtørret flodseng. Herfra kørte bussen med lyset slukket i flere timer. De nåede ind i Iran tidligt om morgenen. Her forsvandt chaufføren og efterlod alle ved ruinen af en tidligere karavansera¹. De ventede i to dage uden at vide, hvad der nu skulle ske. Det blev meget koldt om natten, men heldigvis havde Shirin og Reza tæpper med hjemmefra.

To dage senere kom der nye minibusser. De var allerede halvt fyldt med afghanske håndværkere. Flygtningegruppen blev opdelt i mænd og kvinder. Mændene blev iført tøj som lignede håndværkernes – en blanding af folkedragt og arbejdstøj – og kvinderne skiftede til tøj som fik dem til at ligne håndværkernes 'hustruer'. Shirin og Reza blev meget kedede af at blive adskilt. Rejsen igennem Iran tog i alt fire dage. De kørte om natten og om dagen sov de i afsidesliggende bygninger og ruiner. De skiftede tit bus og fik nye medpassagerer. Busserne blev ofte stoppet af det iranske politi som gennemførte kontroller.

Efter at have kørt fire dage i ørken og bjerge blev landskabet mere frodigt og fladt. Folk talte et sprog Shirin ikke kendte. Der kørte vestlige biler på vejene og der var mange farverige reklamer over det hele. Det viste sig, at de havde krydset grænsen til Tyrkiet. Her var der slut med den 'service' menneskesmugleren var betalt for og Shirin var nu helt alene. Hun vidste ikke hvor Reza var og han tog ikke sin telefon.

Shirin besluttede at rejse videre. Hun slog sig sammen med en iransk kvinde, Susan, som var god til engelsk. Kvinderne var bange for at blive udsat for overgreb og røveri. De skiftede tit bus og sov aldrig samtidigt, så en af dem altid var vågen og kunne holde vagt. De nåede til Ankara og var heldige at finde

¹ Herberg/kro

en bus videre til en kystby kun få kilometer fra det sted de skulle med båd til den græske ø Lesbos. De ankom til kystbyen og fik kontakt til andre afghanere, der også ventede på båden.

De boede alle i en tidligere lagerhal og måtte betale til en slags udlejer, der også stod for uddeling af mad. Maden skulle egentlig have været gratis og betalt af den tyrkiske stat, men alligevel blev de afkrævet betaling. De mødte også den mand, der mod en mindre formue i betaling skulle få dem videre til Grækenland. Der var stadig ingen livstegn fra Shirins fætter, Reza.

Efter fjorten dag blev de alle kørt ned til kysten i minibusser og stuvet sammen i en stor gummibåd. Alle måtte efterlade en stor del af deres bagage for at få plads. Havet var forholdsvis roligt, men overfarten var alligevel ubehagelig, fordi båden var overfyldt og motoren blev slukket flere gange undervejs. De nåede den anden side tidligt om morgenen. Folk skyndte sig på land og mange var så udmattede, at de lagde sig på stranden for at sove. Det gjorde Shirin og Susan også. De blev vækket af politimænd, der kørte dem til flygtningelejren Moria. Der var ingen, der registrerede dem, så de fandt bare plads i et forladt improviseret telt. Her opholdt de sig i 10 dage. De fik vand og mad uregelmæssigt og det var svært at komme til at vaske tøj og sig selv.

Shirin og Susan besluttede sig for at forlade lejren og begav sig mod den nordmakedonske grænse. De blaffede og gik. De overnattede på marker og hvor det ellers var muligt. I Nordmakedonien fik de husly i en hel uge hos en kvinde, der drev landbrug helt alene. De hjalp hende på gården og kom godt ud af det med hende, selv om de ikke havde et fælles sprog.

På vej mod den ungarske grænse måtte de flygte fra politiet og de mistede en stor del af deres ejendele. Ved grænsen mødte de en skov af pigtrådshegn, der skabte en slags ingenmandsland. Shirin og Susan havde hørt, hvordan de skulle forholde sig her og blev lukket ind i Ungarn, registreret som asylsøgende og indkvarteret i et værelse med fire køjesenge med rigtigt sengetøj og håndklæder, sæbe og genbrugstøj, som de frit kunne benytte. Lejren var bevogtet, men de lykkedes med at komme videre og de endte med at krydse ind i Østrig og nå flygtningelejren Traiskirchen i nærheden af Wien. Her blev de igen registreret og igen måtte de bryde op efter 10 dages ophold. Ved den tysk-østrigske grænse tog de to kvinder afsked. Susan tog videre mod Berlin, mens Shirin selv tog til byen Erlangen, hvor hun havde familie som ventede. Gensynsglæden var stor og de havde også hørt fra fætter Reza, der havde haft mistet sin mobiltelefon og stadig var på vej gennem Serbien. Shirin blev indkvarteret på et asylcenter, afleverede en ansøgning om asyl og venter nu en afgørelse.